

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

حزب کار ایران (توفان)

۲۰ سپتمبر ۲۰۱۴

به عقل رجوع کنیم نه به انبان اتهام

در قاموس امپریالیست ها و نوکرانشان جان انسانها ارزشی ندارد. آنها حاضراند برای اثبات دروغهایشان از جان مردم نیز مایه بگذارند. یکی از این نمونه ها، کار مزدوران قلمبدهستی است که برای خوش آمد اربابشان و دریافت مزد بیشتر هر روز و هر شب به رقم ,,جنایات استالین” می افزایند. برای آنها چه ارزشی دارد که از بیست نفر یا بیست میلیون نفر صحبت کنند. آنجا که پای اتهام مطرح است از روش گوبلز وزیر تبلیغات نازی سود می جویند که می گفت دروغ هر چه بزرگتر امکان باورش بیشتر. ما با یکی از این نمونه ها در کیهان اشرف پهلوی خواهر بدکاره شاه در لندن روبه رو هستیم. البته این نویسنده لندنی اولین کسی نیست که به این دروغ ها دامن می زند، سرپای نشریات بدون سانسور بورژوازی مملو از این اکاذیب است. ولی ستونهای محدود ”توفان” اجازه نمی دهد که ما بخش بسیاری از این نقل قولها را یاد کنیم. لذا فقط به ذکر دو نمونه بسنده می کنیم. حال به نقل قول توجه کنید:

,,ممکن نبود هنرمندی قلم بر کاغذ، قلم مو بر بوم یا انگشت بر شصتی پیانو بگذارد و آن هیولای فرهنگی پاسدار ,,رئالیسم سوسیالیستی” را در برابر نبیند. هر کس که، به هر سببی، خلاف رأی ,,پاپ فرهنگی” اثری می آفرید، ناگزیر می شد طلب استغفار کند و اگر بخت با وی یار بود، توبه اش پذیرفته، و گرنه در شمار آن بیست میلیونی در می آمد که در متن تصفیه های ستالینی از قلم آمار جمعیت افتادند. ,, (تکیه از ,,توفان”) - نقل از کیهان لندنی شماره ۶۷۲ مؤرخ ۱۲ شهریور [سنبله] ۱۳۷۶.

نویسنده ای در یکی دیگر از نشریات خارج از کشور تحت عنوان ,,افسانه خدعه آمیز تهاجم فرهنگی غرب” در اتهام به ستالین می آورد:

,,ستالین بی خداست و در اندیشه پرداخت یک ,,جامعه بی طبقات و مرفه حتی معنوی” ... می بینیم که همه ظاهراً در راه تعالی ,,مردم” گام برمی دارند... و برای تحقق همین سربلندی است که آن یک، ظرف کمتر از بیست سال، ۲۰ میلیون انسان را ,,به جرم” پای بندی به نظام طبقاتی سر به نیست می کند. ” (نشریه نیمروز مؤرخ شهریور ماه [سنبله] ۱۳۷۶)

ولی حقیقت کدام است و چرا مردم شوروی ستالین کبیر را علی رغم اتهامات اربابان کیهان لندنی که خود چیزی نیستند، می پرستیدند و می پرستند و در هر تظاهرات و نمایشی با عکس وی ظاهر می گردند؟ آیا مردم شوروی در اشتباه به سر می برند و از قتل عام بیست میلیون مردم شوروی توسط ستالین بی خبرند؟ مگر بیست میلیون نفر انسان رقم کمی است که بشود آن را پنهان کرد؟ مگر این بیست میلیون، نباید حداقل شصت میلیون خویشاوند داشته باشند؟ پس چرا ملت شوروی ,,فراموشکار” شده است؟ پس چرا مردم ایران جنایات چند ده هزار نفری خاندان پهلوی را فراموش نمی کنند و

جنایات چند صد هزار نفری آخوندها را نیز فراموش نخواهند کرد؟ حقیقتاً چه سرّی در کار است و چه معمائی ناگشوده مانده است؟ و یا شاید این که تبلیغات گوش خراش و چنندش آور امپریالیست ها و جیره و مواجب گیران آنها هنوز به اندازه کافی از برائی و دروغپراکنی برخوردار نیست؟.

ما نه به اسناد حزب کمونیست ستالینی شوروی دست داریم و نه به منابع جاسوسی امپریالیستی، ما نه همدست رویزیونیستها هستیم که هر روز برای توجیه گذار شوروی به سرمایه داری واقعاً موجود، سندی جعلی علیه ستالین منتشر کنند و نه همدست بورژواها و دشمنان سوسیالیسم که با نشر اکاذیب کینه حیوانی و خبث طینت طبقاتی شان را با حمله به ستالین به نمایش بگذارند، ولی ما کمونیستیم، ما صابون جعلیات و دروغ های امپریالیست ها و نوکرانشان را از زمان مارکس به تن مان حس کرده ایم، همانطور که به تن همه انقلابیون تاریخ جهان، صابون متعفن ارتجاع سیاه خورده است. ما با خرد خود می اندیشیم، ما تلاشگریم و تلاش می کنیم از لابه لای کوهی از لجن و اتهام با روش علمی واقعیات را یافته و جعلیات دشمنان را برملا کنیم. ما عقل سلیم را به داوری می خوانیم.

در جنگ جهانی اول که از ۱۹۱۴ تا ۱۹۱۸ طول کشید، ۶۵ میلیون سرباز شرکت داشتند. در طی چهار سال، بی وقفه به کشتار یک دیگر مشغول شدند و حتی برای قتل عام حریف به گاز سمی متوسل گشتند و سرانجام پس از هشت سال که ملل اروپا با ارتشهای منظمی به جان هم افتادند، "تنها" قادر شدند ۸/۵ میلیون نفر را قربانی مطامع آزمندانۀ خود کنند. این جنگ فجیع امپریالیستی ۲۱ میلیون مجروح از خود به جای گذارد. ولی هیچ بورژوائی حاضر نیست رهبران کشور خود را که فقط برای بهره کشی از انسان و کسب سود حداکثر و به اسارت کشیدن بشر به چنین جنایت غیر قابل انکاری دست زده است محکوم کند و وی را در کنار جنایتکاران جنگی نظیر هیتلر بنشانند. مگر جنگ امپریالیستی جنایت نیست؟ مگر نباید از کشتار میلیونی توسط لیبرال های اروپائی سخن گفت؟

جنگ جهانی دوم از سال ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۵ به مدت شش سال طول کشید و از جنگ جهانی اول مهیب تر بود. صحنه سازان آن همان دموکرات لیبرال های اروپا- امریکائی بودند. در این جنگ کوره های آدم سوزی امپریالیست ها به کار افتاد و با ماشین آدمکشی که روز و شب در کار بود و با نقشه و کارشناس و تکنیک مدرن آدم می کشت، شش میلیون یهودی را در بازداشتگاهها و یا کوره های آدم سوزی کشتند، امریکائی ها با بمب اتمی به جان ژاپنی ها افتادند و هیروشیما و ناکازاکی را، حتی پس از آمادگی جاپان به تسلیم، به خاکستر بدل کرده صدها هزار انسان بی دفاع و پر امید را نابود کردند. ولی هیچ بورژوائی حاضر نیست رهبران آدمکش بورژواهای اروپائی و امریکائی را به خاطر این جنایات دهشتناک محکوم کند. محکومیت هیتلر که جنگ را باخت نیز برای خالی نبودن عریضه است. ارتش های چند میلیونی، المان، اتریش، مجارستان، رومانی، چک، بلغارستان و... به شوروی حمله کرده و پشت سر خود زمین سوخته باقی می گذارند و هر جنبنده ای را می کشتند. المانی های امپریالیست در عرض چهار سال ۲۰ میلیون نفر (به اساس آمار دقیقتری ۲۵ میلیون نفر- توفان) را در شوروی با تانک و توپ و هواپیما، "اس اس" و "اس آ" و "گشتاپو" و "ویرماخت" (ارتش المان-توفان) از دم تیغ بیدریغ نژاد پرستی گذراندند. در این جنگ ۱۱۰ میلیون سرباز شرکت داشتند که به جان هم افتاده و متقابلاً همدیگر را درو می کردند. ۲۷ میلیون قربانی شدند، ۲۵ میلیون افراد غیر نظامی کشته شدند که شش میلیون آن یهودی بودند. شوروی بیست میلیون کشته داد. برای تولید وسایل نظامی که برای چنین کشتاری لازم بود صنایع کشورهای امپریالیستی سال ها و با تمام ظرفیت و به طور شبانه روزی تولید می کردند، صدها اسیر را به بیگاری گرفته بودند، میلیاردها گلوله تفنگ و تفنگچه و توپ و خمپاره و بمب تهیه کردند و بر سر یکدیگر ریختند. در الجزایر و ویتنام که سال ها علیه سلطۀ فرانسه و امریکا جنگیدند و امریکائی ها حتی بمب کیمیائی ناپالم خلاف تمام موازین بین المللی به کار بردند، در هر کدام در طی سال ها جنگ "تنها" یک میلیون نفر به قتل رسید.

همین جنگ ایران و عراق را در نظر بگیریم که هشت سال آزرگار طول کشید. در این مدت عراقی ها شهر های ایران را موشک باران کردند، در جبهه های جنگ گاز کیمیائی استفاده نمودند که صدای هیچ لیبرالی در دنیا درنیامد و تازه رژیم جمهوری اسلامی با توزیع کلید بهشت و ادعای سرقتی آن جوانان را دسته دسته بر روی مین می فرستاد تا با کشتار موج انسانی سنگرهای عراقی ها را اشغال کند. هشت سال جنگ خانمانسوز و پر قربانی یک میلیون کشته به جای گذاشت که معلوم نیست بتوانند در بهشت حتی با توصیه نامه خمینی یک خانه اجاره ای نیز پیدا کنند.

حال چگونه است که ستالین یک تنه و یا حتی چند تنه و با تکیه بر حزب کمونیست بلشویک قادر شده در عرض مدت دبیر کلی آنهم در زمان تدارک و سپس جنگ جهانی دوم و دوران سازندگی شوروری بیست میلیون نفر را بکشد و به قولی تصفیه کند؟! خوب این تعداد را سبک سنگین کنید، بیست میلیون نفر! طبیعی است که برای کشتن بیست میلیون نفر باید حداقل چند میلیون نفر از آنها حفاظت کرده و سپس کلکشان را بکنند. یعنی در شوروی مردم و رهبران آن کار دیگری نداشتند جز این که همدیگر را طوری بکشند که حتی همه امپریالیست ها به اتفاق در طی دو جنگ جهانی با تسلیحات مدرن و سرسام آور خود، با صدها میلیون سرباز خود، قادر نشدند به حد کشتار آنها برسند!؟

برای کشتن بیست میلیون نفر با محاسبه تیر خلاص حداقل به سه گلوله نیاز است که شصت میلیون فشنگ را ضروری می سازد. اگر برای تیرباران و دفن هر کدام یک ساعت در نظر بگیریم با رقم بیست میلیون ساعت که معادل ۲۲۸۳ سال است روبه رو می شویم، حتی اگر تصور کنیم که قربانیان ستالین را با بولدزر دفن کرده باشند و هر ساعت هزار نفر را به خاک سپرده باشند باز با رقم عجیب ۲/۲۸ سال روبه رو هستیم. توجه کنید عده ای باید ۲۴ ساعت بدون تنفس و هر ساعت هزار نفر را دفن کنند. اما برای دفن هزار نفر در هر ساعت و آنهم در سه شیفت به چند ده هزار آدم نیاز هست که کاری جز تدفین مقتولین در عرض این چند سال نداشته باشند. آنها باید سرزمینی را به وسعت حداقل بیست میلیون مترمربع کنده و خاکبرداری کرده باشند. حال معلوم نیست که دستگاههای امنیتی شرق و غرب چرا پس از گذشت ۸۰ سال از انقلاب اکتبر قادر نشده اند این قبور دسته جمعی را پیدا کنند و ادعاهای خود را مستند سازند. آنها که در پولند گور افسران پولندی را که به دست نازی ها قتل عام شدند پیدا کرده و آن را به دروغ به شوروی ها نسبت می دهند، چرا قادر نیستند با دستیاری نوکرشان، پلوتسین” این گورهای میلیونی را پیدا کنند؟

حال فرض کنیم که برای تولید ده هزار گلوله به یک روز زمان نیاز باشد. برای قتل عام بیست میلیون نفر به ۶۰۰۰ روز تولید گلوله به ازاء هر نفر سه گلوله نیاز خواهد بود. ناگفته پیداست که این رقم معادل کار خستگی ناپذیر چند سال است. یان آن که باید فرض را بر این بگذاریم که صنایع نوپای شوروی به جای تدارک جنگ علیه نازیسم و فاشیسم سال ها در کار تولید فشنگ برای قتل عام مردم شوروی بوده است. ما از طول عمر سلاحها که با این همه شلیک گلوله فرسوده شده و باید تعویض شوند سخن نمی گوئیم. برای کشتار بیست میلیون نفر باید کارخانه های تسلیحاتی برپا داشت، صنایع بولدزر سازی را به راه انداخت، میلیونها تن مواد سوخت مصرف کرد، صدها هزار انسان را سال ها در صنایع آدمکشی به کار گرفت تا افسانه کشتار بیست میلیون نفر درست از کار درآید. حال به بیست میلیون، جنایات ستالین” بیست الی بیست و پنج میلیون جنایات هیتلر را در زمان جنگ جهانی دوم در شوروی نیز اضافه کنید خواهید دید که شوروی ۴۰ تا ۴۵ میلیون انسان خود را از دست داده است. این مقدار در آن تاریخ یک چهارم جمعیت شوری و دو برابر و نیم جمعیت آنروز ایران است. کشوری که در عرض سی سال یک چهارم جمعیت خود را بدون محاسبه کشتار گارد سفیدها و جنگ اول جهانی از دست بدهد چگونه می تواند پوزه فاشیسم را به خاک بمالد و بشریت را از دست عفريت نژاد پرستان امپریالیسم رها سازد و به ترقیات و تولیدی عظیم دست پیدا کند که به یکی از قدرت های اقتصادی، سیاسی و نظامی بزرگ جهان بدل شود؟ با کدام نیروی فعال؟

چطور ممکن است که ۴۵ میلیون سر به نیست شوند و مردم شوروی آن را از چشم ستالین نبینند و حاضر باشند به یاد وی به خیابانها بریزند و جگر کیهان لندنی و سایر جیره موآجب بگیران بورژوا را بسوزانند؟

این محاسبات ساده نشان می دهد که دشمنان کمونیسم از هیچ دروغ و دغلی برای بدنام کردن کمونیسم دریغ نمی کنند. مبارزه ایدئولوژیک آنها علیه سوسیالیسم همواره ادامه داشته و خواهد داشت. کمونیست ها باید چشمان خود را بر این تحریکات و اتهامات بگشایند و دستان کثیف دشمنان محیل طبقه کارگر را بشناسند. حال اگر شما تصور می کنید که این دروغپردازان زین پس از اکاذیب خود دست بر می دارند در اشتباهید زیرا هدف آنها هیچ گاه کشف حقیقت نبوده و نیست که حال با خجالت از دروغپراکنی دست بردارند، بلکه توسعه افتراء و مشوب کردن افکار بوده است.

„چپ دموکرات“ یکی از قربانیان این مبارزه شدید ایدئولوژیک امپریالیست ها و نوکرائش است و این مبارزه ادامه دارد تا روزی که سوسیالیسم به طور قطعی پیروز شود. آروز است که پرونده جنایات امپریالیست ها که سر به میلیارد ها خواهد زد از پرده بیرون می افتد و ما از رفتن به این راه که امپریالیست ها و نوکران نقابدارشان را افشاء کنیم خسته نمی گردیم و دین خود را به طبقه کارگر اعطاء خواهیم کرد.

نقل از کتاب "افسانه ستالینسم" چاپ دوم از انتشارات حزب کارایران(توفان) بهمن ماه [دلو] ۱۳۸۳

سایت کتابخانه اینترنتی توفان

<http://toufan.org/ketabkane.htm>

www.toufan.org